

A madárcseresznyéről

Annak idején én magam is nagy örömmel fogadtam az „év fája” kezdeményezést. Azt azonban nem hittem volna, hogy az elgondolás olyan nagy visszhangot vált ki, s azt előre el sem tudtam képzelni, hogy az év fájáról, a madárcseresznyéről milyen hatalmas anyag gyűlik össze, illetve jelenik meg lapunk hasábjain.

Már-már azt hihetnénk, hogy a madárcseresznyéről többet nem is írhatunk.

Éppen az eddig megjelent értékes írások is bizonyítják, hogy a lehetőségek korlátlanok! Még mindig nem frutunk meg mindent a madárcseresznyéről...

Találtam egy olyan területet, amelyet még nem tárt fel eddig senki. A madárcseresznye *méhészeti jelentőségéről* van szó. Ezt a hiányt szeretném most szerény megállapításaimmal pótolni.

A fák és cserjék a méhlegelőnek fontos részei. Egyes fák fontos szerepe közismert (akác, hársak, gesztenye). Ezek „főhordást” is biztosítanak.

A köztudatban szinte alig, a méhészek körében is kevésbé ismert, hogy a többi fának is milyen nagy jelentősége van!

A korai virágzásúak elsősorban a méhesaládok fejlődését segítik elő, teszik őket hordásképessé az akácvirágzásra, az akác után virágzók pedig a főhordások között biztosítanak értékes nektárforrást a méhesaládoknak. Esetenként, kedvező feltételek mellett, egy vagy több fajfajról együtt pergethető mézet is termelhetnek a méhesaládok.

A madárcseresznye a korai, az akác előtt virágzó fajfajok közé tartozik. Kiváló mézelő! Rendszeresen, hosszan és bőségesen virágzik. A róla – és a nemzetség többi tagjáról – gyűjtött nektárból érlelt méz különleges, kissé kesernyés ízű és különleges illatú! Sokan a legfinomabb méznek tartják.

Meghízható mézelő fa. Nektárképződése kevésbé függ az időjárás változásaitól. Mézének cukorértéke 0,5 (Őrösi 1968). Nektárját a méhek szipkájukkal könnyen elérik.

A szilek fenntartása és elterjesztése egyik fontos feladata az osztrák erdészeti kutatóintézetnek. Munkája a köztük legértékesebbnek felismert mezei szilre (*U. minor*) irányul súlypontilag. Elsőnek is országsszerte egybegyűjtötte – nagyrészt szaklapjuk (ÖFZ) segítségével – a szaporításra alkalmas, fa alakú előfordulási helyeket, majd a még fennmaradt egyedek és állományok szaporításába kezdett. A begyűjtött magból Bécs mariabrunni és tulni csemetekertjében 8000 mezei és 6000 egyéb szilből álló magonc indulási anyagot sikerült létrehozni.

Terveiben fontos szerepet játszanak a magtermelő ültetvények. A mezei szil részére egy ilyen telepítettek a Lajta-hegységi Könighof erdészkerületben 17 egyedül álló anyafáról származó 136 magcsemetével. Alsó- és Felső-Ausztria egyes erdőgazdaságainak összesen 2000 – felerészben mezei – szilmagoncot bocsátottak utódállományok telepítése céljából rendelkezésre.

A magonc-archívumokban a szilfavész ellen úgy védekeznek, hogy bizonyos vastagságon felül visszavágják a törzset. Mivel a vést terjesztő szúrnak ennél nagyobb vastagságra van a megtelepedéshez szüksége, nem talál megfelelő helyet. A törzs pedig kihajt és zölddugványozásra alkalmas anyagot termel.

A szilek telepítését különösen a Fertő menti Ruszt település karolja fel, mivel nevét a szilfától eredeztetik (Ulme=Rüster, Rust).

(ÖFZ 1996. 10. Ref.: Jérôme R.)

Nagy tömegű, értékes virágpport termel. A jó propolisztermelő fák között tartják számon.

Sok más ismeretet leírtak már a madárcseresznyéről, ezeket nem ismételtem meg. Kiemelem azonban – mint méhészetileg fontos körülményt – termőhelyi igényét és elterjedését: a madárcseresznye Magyarország nagy részén, elsősorban a hegy- és dombvidékek erdeiben őshonos. Szórványosan, elegy-faként van jelen az erdőállományokban. Nagyobb területen – szétszórtsága ellenére – nem lebecsülendő mennyiségű nektárt termel.

A madárcseresznye tehát nemcsak erdészeti szempontból értékes fajfaj, hanem a méhészetnek is nagy hasznot hajt. Becsüljük meg mi méhészek is!

Fritsch Ottó

Egyetemisták felfedezése

Két egyetemi hallgató, *Jakab Gusztáv* és *Lesku Balázs* a Nyírerdő Rt. nyírbátori erdészetében volt szakmai gyakorlaton. Feltáró munkájuk során ők találták meg Önböly község határában a Nyírség legnagyobb magyar nőszirmo (Iris aphylla ssp. Hungarica) állományát. A fokozottan védett magyar nőszirmo megőrzése érdekében az erdészet az előforduláshelyen véghasználatot nem hajt végre, mi több, a Hortobágyi Nemzeti Parkkal közös elhatározással ezt a területet védetté nyilvánítják. Ugyanez a két hallgató fedezte fel Piricse határában a bátorligeti lóp mellét botanikai szempontból legértékesebb hazai lápterületet, az úgynevezett Júlia-ligetet, amely eddig teljesen ismeretlen volt. A Nyírerdő Rt. erdészei, hasonlóan a nyírbátorihoz, minden segítséget megadnak a kutatásokhoz, és ami még igen fontos: a természeti értékek védelme céljából még a gazdasági szempontokat is háttérbe szorítják.

Megalakult az FM Növényi Génbank Tanács Erdészeti Munkabizottsága

A növényi génforrások jelentősége a növénytermesztés biológiai alapjainak fejlesztésében, az alap- és alkalmazott kutatásokban folyamatosan növekszik. Ennek szellemében a *Földművelésügyi Minisztérium* létrehozta a **Növényi Génbank Tanácsot** (a továbbiakban NGT) a nemzetközi normáknak megfelelő génbanki munka szervezése, a hazai géntartálékokkal való gazdálkodás fejlesztése és a géntartás céljára biztosítható állami támogatás hatékonyabb felhasználása érdekében. Az NGT szerepet kap a génbanki tevékenységgel összefüggő jogi kérdések tisztázásában és ezek jogi szabályozásában is.

Az NGT operatív szervei a munkabizottságok. Az NGT munkabizottságai a döntések előkészítésében, végrehajtásában és ellenőrzésében vesznek részt. A *munkabizottságok feladatai*:

- a génmegőrzés technikai feltételeinek elősegítése, javítása,
- egységes adatnyilvántartási és információs rendszer kidolgozása, különös tekintettel a hazai és nemzetközi adat- és alapanyagcsere feltételeinek biztosítására,
- javaslat készítése a kutatási források elosztását biztosító pályázati feltételekre,
- a Mezőgazdasági Alapokhoz beérkezett pályázatok véleményezése és szakmai szempontok, indokoltaságuk szerinti rangsorolása,
- valamint megkeresni annak lehetőségét, hogy a génmegőrzés területén hogyan csökkenthetők a párhuzamos tevékenységek úgy, hogy a csökkenés ne veszélyeztesse a hazai génforrások megőrzését és hasznosítását.

A különböző mezőgazdasági szakterületek mellett az erdészeti ágazat is szerepet kap az NGT tevékenységében, egy önálló munkabizottság formájában. Az NGT **Erdészeti Munkabizottságának** megalakulására 1996. szeptember 20-án, Sárovaron került sor. Az ülésen résztvevők úgy határoztak, hogy a jövőben az NGT Erdészeti Munkabizottságának - a hivatalos célok mellett - fei kell vállalnia más, erdészeti szempontból fontos feladatokat is.

A fenti megállapítások tükrében a Bizottság - egyelőre belső munkaanyagként - összeállította a génmegőrzés szempont-

jából számottevő fajok listáját és megállapította a fajok konzervációs munkáinak sürgősségét. Ugyancsak munkaanyagként elkészült egy lista a közeljövő legfontosabbnak és legsürgősebbnek ítélt feladatairól. Ide kell sorolni a genetikai értékek és értékek hatékonyabb közvetítését, de szükséges egy hosszabb távú nemzeti erdészeti génmegőrzési program kidolgozása is.

A Munkabizottság szerint feltétlenül szükség van egy ilyen önálló programra. Ezt azonban az állam természetvédelem munkájával párhuzamosan, azt kiegészítve és nem ellentétesen kell működtetni. Általános egyetértés volt ugyanis abban, hogy a génmegőrzés mindig emberi érdek(ek) mentén körvonalozódik, feladata hosszú távú gazdálkodói, gazdasági igények - pl. terménynövelés, terméshibiztonság elősegítése, ökológiai stabilitás biztosítása stb. - kielégítése. Ezért az erdészeti génmegőrzési munka csak részben kapcsolódik a természetvédelem in situ védelmi tevékenységéhez - ahol a biológiai sokféleség társulási és fajszintű megőrzése az elsődleges - vagy az erdőrezervátum hálózathoz (természetes erdődinamika megfigyelése, ökológiai és evolúciós modellezés). **Az erdészeti génmegőrzés hosszú távú és egyben legfontosabb célkitűzése az erdészeti fajok evolúciós és adaptációs képességének fenntartása és elősegítése. Emellett feladata a gazdálkodás szempontjából fontos, illetve ismert és elismert tulajdonságú populációk, egyedek megőrzése változatlan genetikai formában.**

A Bizottság szerint - az erdészeti génmegőrzési program keretein belül - feltétlenül szükséges egy *Nemzeti Erdészeti Magbank és Magvizsgáló Laboratórium* (NEMML) létesítése az ezredfordulóra. A nemzeti érdekeket szem előtt tartva, a hosszú távú zavartalan működés érdekében a Magbankot (NEMML) költségvetési intézmény vagy hatósági szerv keretein belül kell működtetni. Hivatkozással az NGT elsődleges célkitűzéseire - érve ezalatt a párhuzamos tevékenységek beszűntetését és az állami támogatások racionalizálását a genetikai erőforrások veszélyeztetése nélkül - a Bizottság javasolja, hogy a már meglévő műszaki és szemleli háttérre alapozva, a lehető legkisebb költségráfordítással kell létrehozni a Magbankot.

Az újonnan elfogadott szakmai törvények - Erdészeti, Szaporítóanyag és Természetvédelmi törvények - most készülő végrehajtási rendelkezéseinek szakmai véleményezésére különlegesen sürgős bizottsági feladat. Ilyen megoldásra váró kérdés például a normatív támogatások törvény általi visszaállítása az erdészeti génbankok, génnyújtémények esetében. Meghatározó jelentőségű az erdészeti génnyújtémények hosszú távú fenntartása szempontjából, hogy a támogatást az FM központi forrásaiból - ezalatt a különböző mezőgazdasági alapokat kell érteni - ugyanúgy mint más ágazatok esetében, a *magas biológiai értékű szaporítóanyag-forrás* besorolás alapján kapják meg a gazdálkodók. A végrehajtási rendeletek eredményes és hatékony véleményezésére érdekében azonnal fel kell venni a kapcsolatot az FM és KTM illetékeseivel. A feladatra az elnököt hatalmazta fel a Bizottság.

* * *

Az Növényi Génbank Tanács Erdészeti Munkabizottságának tagnévsora: *dr. Mátyás Csaba* (elnök), *dr. Borács Sándor* (titkár), *dr. Bach István* (NGT összekötő), *dr. Burna Tamás*, *dr. Bartha Dénes*, *Czegledi István*, *Genesi Zoltán*, *dr. Gergác József*, *dr. Rédei Károly*, *dr. Sárvári János*, *Ujváriné dr. Jármai Éva*.

Az Európai Nemzeti Parkok és Parkerdők Szövetsége az Európában természetvédelemben kifejtett érdemeikért alapított ALFRED TOEFFER MEDAILLE díjat

dr. Tóth Karolynek
(Kecskemét, Magyarország)

adományozza.

Az elismerést a Kiskunsági Nemzeti Park létesítésében végzett rendkívüli vezetéséért és az európai védett területekkel folytatott példamutató együttműködéséért kapta.

Prof. Aileen Clark
az Európai Nemzeti Parkok és Parkerdők Szövetségének elnöke
Letterkenny (Írország, 1996. okt. 4.)

Az oklevelet a kitüntetés ünnepélyes átadásának napján állították ki.

Tudományos csúcskonferencia Budapesten

A biológiai erőforrások fenntartható hasznosítása címmel az év egyik legkiemelkedőbb és legrangosabb tudományos konferenciájának megrendezésére került sor a Magyar Tudományos Akadémián. A tanácskozási alagondolatát az adta, hogy a különböző élőhelyek védelme, megőrzése a biodiverzitás fenntartásának és a gazdasági fejlődésnek egyaránt előfeltétele. A probléma nem újként, hiszen 1972-ben Stockholmban, 1992-ben Rio de Janeiróban találkoztak a föld természeti értékeiért aggódó és felelősséget érző politikusok és tudományos szakemberek.

Általában elfogadott tény volt, hogy a természet védőinek, valamint a természet nagy és kis felhasználóinak, mint az ipar, a mezőgazdaság, az erdészet, a vadgazdálkodás, az édesvízi halgazdálkodás vagy az ökoturizmus képviselőinek a védelem tekintetében ellentétesek az érdekeik. A konferencia célja volt, hogy párbeszédre adjon lehetőséget a természetvédőknek és a természet felhasználóknak. A különböző szakterületek képviselői közösen tekintették át a problémákat, egyeztettek az egymásnak ellentmondó véleményeket. A résztvevők hangsúlyozva az eltérő érdekeket, abban egyetértettek, hogy közös célok a hosszú távra szóló természetvédelem érvényesítése.

A tudományos tanácskozáson több nemzetközi szervezet neves szakembere vett részt, többek között *dr. Jay D. Hair*, a Nemzetközi Természetvédelmi Unió elnöke, *J.G.M. Hans Alders*, az ENSZ Környezetvédelmi Program Európai Régió igazgatója, *Delmar Blasco*, a Ramsari Egyezmény főtitkára, *Christopher Flavin*, a Worldwatch Intézet alelnöke, *Nikolas Franco* a Nemzetközi Vadászati és Vadvédelmi Tanács elnöke, a Sporthorgászok Nemzetközi Szövetségének, a Világ Vadvédelmi Alap képviselője. A konferencián 4 szekcióban – természetvédelem, vadgazdálkodás, édesvízi halgazdálkodás és ökoturizmus – 100 előadás hangzott el, 40 téma poszteren került bemutatásra. A különböző típusú erdők hangsúlya és szerepe a biológiai sokféleség fenntartásában a Biodiverzitás és Természetvédelem szekció kiemelt témaköre volt. A Vadgazdálkodás, vadvédelem szekcióban 16 előadás és 15 poszter szerepelt.

A négynapos tanácskozás végén a résztvevők Budapesti Deklarációt fogadtak el, amelyben ajánlásokat fogalmaztak meg a politikai és gazdasági döntéshozók felé. A Deklarációban többek között kérték a kormányokat, hogy támogassák a tudósok, a szakértők, politikusok, köztisztviselők és vállalati vezetők együttműködését a természeti erőforrások megőrzése érdekében. Hogy a konferencia résztvevői mennyire fontosnak tartották a deklaráció szö-

vegét, mi sem bizonyítja jobban, hogy még az elfogadás előtt néhány perccel – jönlébet a javaslatokat, illetve módosításokat előbb kellett leadni – további öt kiegészítő javaslatot tettek.

A konferencia résztvevői hangsúlyozták, hogy a természetes erőforrások hosszú távú hasznosításához és megőrzéséhez állandó együttműködésre és párbeszédre van szükség a közvéleményt formáló személyek, a döntéshozók, a természetvédők, a vadgazdálkodási, a halászati, erdészeti, mezőgazdasági szakemberek között. A természeti erőforrások fenntartható és gazdaságilag hatékony használata megfelelő gazdasági és jogszabályi eszközöket igényel nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt. A célok eléréséhez azonban a jogi és gazdasági eszközök nem elégségesek. Szükség van az érintettek közötti rendszeres párbeszédre, hogy jobban megismerhessék egymás véleményét, szándékait. A konferencia résztvevői elsősorlag tartják az élőhelyek és élőhelyek rendszeres megfigyelését, valamint az állapotokról szóló adatok gyűjtését annak érdekében, hogy megismerhessék a környezet és a különböző ökoszisztémák állapotát. A természetes és természetközeli ökoszisztémák megismeréséhez azonban további tudományos kutatások szükségesek.

A Budapesti Deklaráció legfontosabb megállapításai a következőkben foglalhatók össze:

- további együttműködésre van szükség a határokat átlépő ökológiai hálózatok létrehozásához és megőrzéséhez;
- fokozottabb támogatást indokolt adni az ökoszisztémák és természeti erőforrások alap kutatásaihoz, az ökológiai nevelés és oktatás kiterjesztéséhez;
- nemzeti, kétoldalú és nemzetközi pénzügyi forrásokból további segítséget szükséges adni a biológiai és tájképi sokszínűség megőrzéséhez;
- ahol a biodiverzitás szempontjából értékes területeket privatizálnak, ott a természetvédelmi és vadgazdálkodási szervezetek bevonásával kell gondoskodni a természeti értékek védelméről;
- a környezetkímélő mezőgazdaság létrehozása érdekében elő kell segíteni mindazon módszerek elterjedését, illetve a gazdasági ösztönzők és szabályozások bevezetését, amelyek elősegítik a cél elérését;
- különös fontosságot tulajdonítanak a konferencia résztvevői az erdőterületek megőrzésének, fenntartható hasznosításának, illetve a füves puszták és a vizes élőhelyek védelmének;
- a vízkészletek – beleértve a felszín alatti ivóvíz bázisokat, valamint a felszíni vízi ökoszisztémákat – védelme és racionális használata szintén közös érdek a társadalom valamennyi csoportja számára.

Dr. Ignác Mongolna

Közlemény

Az Európai Nemzeti Parkok és Parkerdők Szövetségének (FNNPE) Írországban 1996. október 3-6. között megrendezett közgyűlésén az Európában legrangosabb természetvédelmi kitüntetést, az „Alfred-Toeffer Medaille” nevű díjat magyar szakembernek, *dr. Tóth Károlynak*, a Kiskunsági Nemzeti Park alapító igazgatójának (jelenleg a Kiskunsági Nemzeti Park Alapítvány elnökének) ítélte oda.

Ezt a kitüntetést a Federáció elnöksége évente egyszer adományozza egy Európában kiemelkedő természetvédelmet folytató szakembernek. Az előző években összesen hat alkalommal, angol, belga, svéd, német, spanyol, osztrák természetvédő és most hetedikként egy magyar nemzeti park igazgatója kapta a díjat, Magyarországon elsőként.

Ez a Szövetség tömöríti magában az európai nemzeti parkokat és egyéb természetvédelmi szervezeteket, ma már 33 országból 231 tagot számlál. Hazánkban tagjai az Európai Szövetségnek: az összes nemzeti park- és természetvédelmi igazgatóság, a Természetvédelmi Hivatal és az *Országos Erdészeti Egyesület*.

Fent nevezett európai rangú kitüntetés az érintett személy több évtizedes természetvédelmi tevékenységén kívül az egész magyar természetvédelem eredményeinek nemzetközi elismerését is jelenti. Az Európai Szövetség tagjainak és vezetőinek személyesen is módjuk volt eredményeinket megismerni 1991-ben, amikor éves közgyűlésük hazánkban, éppen a Kiskunsági Nemzeti Parkban rendezték meg.

Nemzeti erdőstratégiát sürgtet a WWF Magyarországi Képviselője

A Világ Természetvédelmi Alap (WWF) Magyarországi Képviselőtársaságának kapcsolatos állásfoglalását tavaly novemberi lapszámunkban ismertettük. A közlemény végén beígért „szavunk”-at legilletékesebben a jövő év első napján hatályba lépő új erdőtervényünk fejezi ki. Ezzel a WWF közel sincs meglepődve – tűnt ki a kirendeltség által október 18-án „Az erdők helyzete a világban és Magyarországon” cím alatt szervezett sajtótájékoztatóján.

A tájékoztató első részében *Kun Zoltán*, a WWF képviselője ismertette az alap „Forest for Life” című világméretű erdőkampányát. A mozgalom célja az erdőket világszerte legalább 10%-nyira védetté tenni, szemben a jelenlegi 6%-kal, valamint az erdőgazdálkodásnak egységes és független minősítés alapján történő folytatása 1998-ig legalább 10 millió hektáron. Nemzeti erdőstratégiák kidolgozása és végrehajtásában való közreműködés.

A második részt *Haraszthy László* képviselő-igazgatónak a magyarországi helyzetre vonatkozó fejtegetése tette ki. Az alap törekvéseit illetően: „Legfőbb cél – mondotta – az erdők, elsősorban a természetiszert erdők területi csökkenésének és biológiai degradációjának megállítását. Ahol ez lehetséges, illetve szükséges, e folyamatokat 2000-ig vissza kell fordítani. Különösen fontos célkitűzés, hogy a jövőbeni erdőtelepítések ökológiai szempontok figyelembevételével kerüljenek megvalósításra.” A cél elérésére érdekében a WWF által tervezett tevékenység:

„a/ Lobbi tevékenység olyan új erdőtervény megalkotásáért és annak gyakorlati alkalmazásáért, amely az erdőkezelés és fenntartható használat új szellemiségét képviseli, különös tekintettel a védett erdőkre és a veszélyeztetett erdőátulásokra, illetve az adottságaiknak megfelelő erdőtelepítésekre (homok, szik, ártér).

b/ Nemzeti Erdőstratégia megalkotásának kezdeményezése és részvétel a kidolgozásban.

Az erdőtervény előkészítését és megalkotását nem előzte meg a Nemzeti Erdőstratégia kidolgozása. Ennek hiányában félt, hogy a magán-, illetve állami tulajdonban lévő erdők nem lesznek képesek megőrizni biológiai sokféleségüket, biztosítani a közjóléti funkcióikat és egyúttal szerény gazdasági hasznot termelni. Fontos továbbá annak meghatározása is, melyek azok az erdők, amelyeket az állam más forrásból származó bevételeiből támogat.

c/ A megalkotandó Magyar Nemzeti Erdőstratégia gyakorlati megvalósításának elősegítése, támogatása.

d/ A társadalom figyelmének felkeltése és részvételének biztosítása az erdők és egyéb erdei élőhelyek védelme érdekében.

e/ A Tisza menti hullámterti erdőkre és a szomszédos területekre átfogó természetvédelmi program kidolgozása és megvalósítása.

f/ Erdei ökoszisztémák megőrzését szolgáló veszélyeztetett és állapotjelző fajokra védelmi programok kidolgozása és megvalósítása.

g/ Együttműködés az erdőtulajdonosokkal és kezelőkkel az erdők védelme, biológiai sokféleségének megőrzése és a fenntartható gazdálkodás megvalósítása érdekében.”

A FA A JÖVŐ FONTOS NYERSANYAGA és tartamos megtermelése továbbra is feladata az erdőgazdálkodásnak.

Legalábbis erre utalnak a környezetfenntartást illetően végzett öko-mérleg számítások. Így például a megtermesztett fában felhalmozott napenergiának mindössze 1,1, illetve 4,2%-nyi mértékét használja fel a mesterséges beavatkozás attól függően, hogy rönkök vagy sarangot választékot termelünk lucfenyves-állományban. Hasonló rendkívül jó arányú a szén-dioxid forgalom mélege: az energia mesterséges bevitelével kapcsolatos CO₂-termelés mindössze 0,7%-a az asszimiláció által megkötött mennyiségnek, aminek zömét a kitermelés teszi ki. Nem ennyire, de még mindig kedvező a fának a felhasználóhoz való szállítása: 50 km távolságra 11 és 300-ra 18%-nyi az energiabevitel. Hasonló mértékű a további fafeldolgozásban. Összességében tehát más alapanyagokkal összehasonlítva még mindig a legkedvezőbb képet mutatja, nem beszélve az egyéb – hő-, hangszigetelő, könnyen megmunkálhatósági, esztétikai és hangulatalkotási – képességeiről és nem utolsósorban az újratemmelhetőségéről.

Végül nem meglepődkeve arról, hogy szerves alkotóeleme az emberi létre nézve elengedhetetlen erdei életközösségnek.

(AFZ/DW 1996. 22. Ref.: Jérôme R.)

GREENPEACE alapelvekkel foglalkoztak a németországi Weihenstephanon a 7. Erdészeti Főiskolai Napokon, a fatermékek természetiszert előállítására vonatkozó – bevezetésre javasolt – tanúsítás keretében. Ezek a fatermesztést illetően röviden a következők:

1. Vezérelv a természet. A termőhelyre jellemző fajfajta kell fenntartani, helyreállítani.
2. Kerülni kell mindent, ami árthat az életközösségnek.
3. Ellenőrizni területeket kell 10%-nyi terjedelemben hagyni.
4. Csülkösvad-állományt csak elviselhető mértékben szabad fenntartani.
5. Ökológiai erdőgazdasággal összeegyeztethetetlen: a tarvágas, elegyetlenség, biomassa elégetése, rovarölő szerek, szennyiszap, nagygépek alkalmazása.
6. A nagyközönséget tájékoztatni kell.

Különösen az 1. és 3. pontot illetően a nézetek erősen megoszlottak. Az erdészek változatlanul a termőhelynek megfelelő gyakorlatot védtek, a természetvédők pedig vallották, hogy az erdészek nem tudják, mi mindent követnek el az erdőben...

Maga a tanúsítás a volt szövetségi köztársaság területén egyelőre négy vonalon fut: a természetvédők elgondolásán, a Német Természetvédők Szövetségén, a regionális kiterjedésen és nemzeti ismertetőjeleken. (A GREENPEACE szervezetéről, egykori magyarországi jelentkezéséről. Az Erdő 1985. évi 37. oldalán olvashatunk.)

(AFZ/DW 1996. 21. Ref.: Jérôme R.)

TARJÁN LÁSZLÓNÉ DR. erdőmérnök, nyugalmazott környezetvédelmi államtitkár, a nemzetközi Zöld Kereszt magyarországi szervezetének elnöke az USA Élet-rajzkutató Intézetének döntése alapján elnyerte az

„Év asszonya 1996”

címet.

Az indoklásban kiemelték, hogy elsősorban erdőmérnöki képzettségével összefüggő tevékenysége alapján választották a korlátozott számban kitüntetettek közé.